гроба въ пътя...

Въ него имаше покойникъ, но за това пъкъ ние намѣрихме ~~въ него~~ тамъ писмо съ слѣдното съдържание:

„Мили Погосовъ! Ти знаешъ, че работитѣ на тъстя ми сѫ на ~~пропадане~~ провала. Той е задлъжнялъ до ~~[illegible]~~ уши. Утре или въ други день, ще дойдатъ да му описватъ имота, и това ще ~~ги~~ разори неговото и моето семейство ~~родъ~~, ще ни затрие честьта, която е най-скъпо земно. На връщанието съ моята съпруга, ние рѣшихме да скриемъ всичко по-цѣнно и скъпо. Понеже всичкия имотъ на тъстя ми се състои отъ гробове (той, който ти е извѣстно е най-добрия майсторъ за гробове въ града), то ние рѣшихме да скриемъ най-добритѣ гробове. Азъ се обръщамъ къмъ тебъ, като къмъ приятель, помогни ми да спасимъ имота си и честьта си! Въ надежда, че ще ни помогнешъ да запазимъ имота си, пращамъ ти, [illegible], единъ гробъ, който не можахме да го скриемъ и запазимъ до поискване. Безъ помощьта на познати и приятели ние сме изгубени. Надѣвамъ се, че ти ще имашъ да откликнешъ на молбата ми, толкова повече, че гробътъ има да стои у тебъ повече отъ недѣля ~~у тебъ~~. Не всичко, което считамъ за неприлично признания, азъ пращамъ ти единъ гробъ и се надѣвамъ на твоето великодушие и благородство. Любящий те Иванъ Челюскинъ!"

Слѣдъ това азъ ~~[illegible]~~ се утрепахъ